

یادمان دکتر اردشیر قادری

درگذشت به سال ۱۳۹۷

نوشته دکتر بهمن اهدایی

دکتر اردشیر قادری در سال ۱۳۲۰ در شهرستان صحنه از توابع کرمانشاه به دنیا آمد. دوران کودکی و تحصیلات ابتدایی و متوسطه خود را در کرمانشاه به پایان برد. او در سال ۱۳۳۹ در بخش باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران (کرج) پذیرفته شد. بدین جهت، بورس پنج ساله دولتی به او اعطا شد تا دوره تحصیلات عالی را در آمریکا ادامه دهد. ایشان در بخش باغبانی دانشگاه ایالتی میشیگان در ایست لانسینگ پذیرفته شد و بعد از دو سال موفق به دریافت دانشنامه کارشناس ارشد در رشته سبزیجات شد سپس برای دریافت مدرک دکتری به بخش علوم زراعی همان دانشگاه تغییر رشته داد و در سال ۱۳۴۸ دانشنامه دکتری خود را در رشته اصلاح نبات با رتبه عالی دریافت کرد. موضوع پایان نامه دکتری وی بررسی آثار متقابل ژنوتیپ محیط بود و مقاله پایان نامه او مورد توجه قرار گرفت زیرا او برای نخستین بار از عملکرد ژنوتیپ ها برای طبقه بندی محیط ها استفاده کرده بود.

زمانی که با اردشیر آشنا شدم، وی در سال دوم کارشناسی ارشد بود و من دانشجوی سال اول مقطع کارشناسی ارشد در بخش علوم زراعی بودم. موضوعات علمی مورد علاقه ما مشابه بود و آنها را مورد بحث و موشکافی قرار می دادیم. دکتر قادری انسانی باهوش، صمیمی و مودبی بود. وقتی که تحصیلات خود را در آمریکا به پایان رساند، او را تشویق کردم تا به عضویت کادر هیات علمی دانشکده کشاورزی جندی شاپور اهواز در منطقه رامین (ملاتانی) در آید، همان دانشکده ای که من دانشنامه کارشناسی خود را دریافت کرده بودم و تصمیم داشتم پس از پایان تحصیلات به همان جا برگردم. و بدین ترتیب بتوانیم برنامه های پژوهشی را با همفکری و همکاری یکدیگر اجرا کنیم.

دکتر قادری در سال ۱۳۴۸ در بخش باغبانی دانشکده کشاورزی جندی شاپور استخدام شد. وی و همسر آمریکایی اش در منازل استادان واقع در محوطه دانشکده زندگی می کردند. ایشان تدریس دروس «تولید و پرورش سبزیجات»، «بازاریابی و اصلاح سبزیجات» و «اصطلاحات انگلیسی در کشاورزی» را به عهده داشتند.

زمانی که دانشکده کشاورزی از منطقه رامین به شهر اهواز منتقل گردید، دکتر قادری به مدت چند سال ریاست بخش باغبانی را به عهده داشت و سپس به مدت دو سال ریاست دانشکده کشاورزی به ایشان واگذار شد. در این مدت به اتفاق یکدیگر چندین مقاله در مجلات علمی معتبر بین المللی و فارسی منتشر کردیم. همچنین، با انتشار یک کتابچه روش دای آلل را که کاربرد فراوانی در برنامه های اصلاحی دارد برای اولین بار در ایران با ذکر مثالی شرح دادیم. (متد دای آلل و استفاده آن در اصلاح نبات - بهمن هدایی و اردشیر قادری، ۱۳۵۰، انتشارات دانشگاه جندی شاپور، مرکز تحقیقات علمی، نشریه شماره ۲۸/۱، اهواز) وی در طول مدت خدمت خود موفق به انتشار ۳۰ مقاله علمی شد. دکتر قادری در سال ۱۳۵۲ به مرتبه دانشیاری ارتقاء یافت.

دکتر قادری مورد احترام و علاقه کارگران، کارمندان، دانشجویان و همکاران بود. وی علاوه بر تدریس و فعالیت های پژوهشی در کمیته های مختلف علمی - آموزشی دانشگاه هم شرکت داشتند از جمله:

- عضویت در شورای تحقیقات دانشگاه
- مدیریت اداره بررسی های آموزشی دانشگاه
- مدیر کل پژوهشی دانشگاه

دکتر اردشیر قادری به درخواست دانشگاه صنعتی اصفهان بین سالهای ۱۳۵۵ تا ۱۳۵۷ موقتاً مامور به خدمت شد و به عضویت کادر هیات علمی دانشکده کشاورزی آن دانشگاه درآمد. در اوج انقلاب اسلامی، وی به علت نگرانی برای خانواده آمریکایی اش تصمیم گرفت به آمریکا برگردد و در شهر اکوموس نزدیکی محوطه دانشگاه ایالتی میشیگان اقامت گزیند. دکتر قادری به استخدام بخش علوم زراعی دانشگاه ایالتی میشیگان درآمد و عهده دار برنامه اصلاحی لوبیا شد. متأسفانه در سال ۱۳۶۲، دکتر قادری در یک تصادف رانندگی از ناحیه سر دچار آسیب دیدگی شدید گردید و به مدت سه ماه در حالت بیهوشی بستری شد. پس از پایان دوره نقاهت فعالیت های علمی ایشان نیز خاتمه یافت. من دکتر قادری را در سال ۱۳۶۴ در اکوموس ملاقات کردم، همراه خانواده در آنجا زندگی می کرد ولی پس از مدتی از خانواده جدا شد. وی همیشه با دو پسر خود در تماس بود. زنده یاد دکتر اردشیر قادری به علت التهام و تورم ریه دچار عارضه تنفسی و در بیمارستان بستری شد و در پی آن در روز ۲۲ آذر ۱۳۹۷ در آرامش در بیمارستان چشم از دنیا فرو بست.

دکتر اردشیر قادری انسانی با محبت، درستکار و دوست بسیار خوبی برای من بود. یاد و خاطره او همیشه با من همراه خواهد بود.